

Род именица и тип
деклинације у

настви српског
језика као страног

Лексични изузеци

- именице женског рода на консонант (*јесен, љубав, поћ, реч, вест, крв, сивар, младост, новост, сиварост* и сл.);
- именице мушког рода на -а (*ћата, дед, прадед, тазда, колеџа, комисија, судија, теча* и сл.);
- именица средњег рода на -а (*доба*) (ради се само о једној именици, која се на овом нивоу јавља углавном у оквиру синтагме *јединиње доба*, стога њену изузетност, што се рода тиче, није потребно посебно наглашавати);
- именице мушког рода на -о и -е (*сво, посао, ауто, дечко, диско, лавабо, тиво, сако, гео, кафе* и сл.). Неке од ових именица, додуше, могуће је заменити њиховим дублетним облицима, који су системски: уместо *ауто* – *аутомобил*; уместо *дечко* – *дечак*; уместо *лавабо* – *умиваоник*; уместо *кафе* – *кафић* и сл.). Проблем је у томе што се услед фреквентности употребе и неких посебних значења ове речи не могу тако једноставно избећи. Једино се за последњи пример то може препоручити. Што се тиче именица *сво, посао, гео*, нема потребе издвајати их као оне које имају *о* пореклом од *л*, јер то, на почетном нивоу, само додатно компликује објашњење.
- именице мушког рода на -и и -у: (*такси, хоби, интервју* и сл.). Ових примера има мало и ради се о речима страног порекла, које су студентима и на овом нивоу обично познате. У неким уџбеницима могу се наћи и облици *јуни* и *јути*, али њих треба избегавати, с обзиром на то да постоје и облици *јуи* и *јуи*.

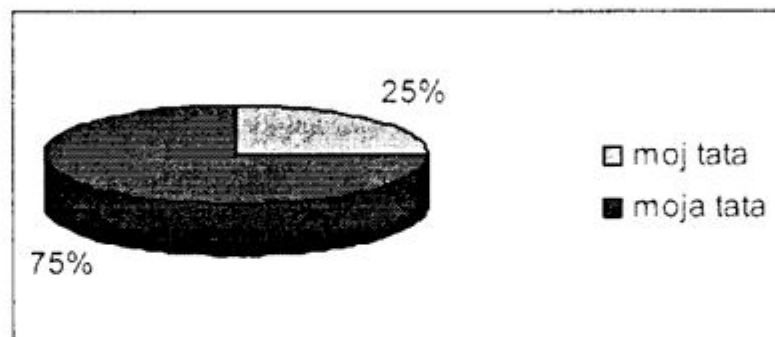
Деклинације именица

Према ЗАВРШЕТКУ	Према РОДУ
Деклинација -а – све именице на -о, -е и већина на консонант	Деклинација -а – именице мушког и средњег рода
Деклинација -е – све именице на -а	Деклинација -е – неке именице женског и неке именице мушког рода
Деклинација -и – један део именица на консонант (-ост, -ст, -ад и сл.)	Деклинација -и – неке именице женског рода

Према РОДУ и ЗАВРШЕТКУ
Деклинација -а – именице мушког рода (осим оних на -а) и именице средњег рода
Деклинација -е – именице женског рода на -а и именице мушког рода на -а
Деклинација -и – именице женског рода на консонант

Како одговарају странци

Уз именицу тата понуђено им је да упишу мој, моја или моје. Као што видимо, за већину је био пресудан завршетак именице.

Уз именицу мисао такође им је понуђено да упишу мој, моја или моје. И овде је, као што видимо, за већину био пресудан завршетак именице. Један број студента је, вероватно, повезао именицу посао са именицом мисао, те се одлучио за наставак типичан за мушки род. Тек занемарљив проценат одговорио је тачно.

